

lynes mig ikke at være bedre end den første. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa i Detailler, efter som det er et begrænset Spørgsmaal, der nu foreligger til Forhandling, men jeg skal dog ganske i Almindelighed omtale det for at motivere, hvorfor jeg er imod Flertallets Forslag og derfor, som sagt, vil stemme for Mindretallets. Resultatet, det Forslag, der foreligger, er jo, at vi skulle have 12 ny Folketingskredse. Hvad Udfaldet vil blive, hvem de ville komme til at tilhøre, kan der vel være forskellige Meninger om. Jeg deler ikke den almindelige Opfattelse deraf. Der er et dansk Mundheld, der siger, at den, der graver en Grav for andre, falder selv deri, og der er et fransk Mundheld, der siger, at man bliver straffet der, hvor man har syndet, og jeg er meget tilbøjelig til at tro, at den almindelige Opfattelse af Udfaldene af Valgene ikke vil holde Stik. Hvad der her søges, er jo med et meget knebent Flertal at faa denne Lov presjet igennem, og de Partier, som søge at gøre det, er jo som bekendt Højre og en Del af det forhandlende Venstre. Om det vil lykkes, vil Fremtiden vise, men at disse Partier skulde have noget imod en Forøgelse, det er der ingen, der vil tro, og ligeledes tror jeg heller ikke, at disse Partier have noget imod, om Socialdemokraterne fik en ringe Forøgelse, da det ikke vil skabe dem selv og snarere vil kunne vække Splittelse i deres Modstanderes Rækker. Som sagt, hvad Resultatet angaar er jeg maaste uenig med de fleste, men den almindelige Opfattelse er jo, at af disse 12 Kredse faar Højre saa og saa mange, Socialdemokraterne saa og saa mange, det forhandlende Venstre saa og saa mange og de radikale — en lang Ræse. Nu siger jeg da, at det dog skulde være højt mærkeligt, om en retfærdig Fordeling skulde frembringe et saadant Resultat, der vilde være saa gunstigt for de Partier, som ville gennemføre det, og allerede af den Grund mener jeg altsaa, at man maa være meget varsom med at tiltræde det. Men jeg gaar videre endnu og siger, at selv om det forekom mig, at Fordelingen i og for sig var retfærdig, saa synes jeg dog, at man ikke skulde stemme derfor, fordi man da vilde tilside sætte den Ridderlighed, som man altid, ogsaa i Politik, er sine Modstandere skyldig.

N. J. Jensen: Det forekommer mig, at der er noget galt ved den Forhandling, som føres her i Salen angaaende den foreliggende Sag, idet det kun er den ene Side, nemlig Modstanderen af det foreliggende Lovforslag, der har haft Ordet, medens den øvrige Del, nemlig de, der holde paa Lov-

forslaget, tie stille. Vi have hidtil kun haft den Fornøjelse at høre den ærede Ordfører, og en eneste Taler, som ellers har været indtegnet fra den Side, har frataget Ordet. Jeg ser nu, at en anden er indtegnet, men der kan jo være Rimelighed for, at det samme bliver Tilfældet her. Det er jo ganske naturligt, at naar det kun er den ene Side, naar det kun er Oppositionen mod det foreliggende Forslag, der taler — ja, dette er paa en Maade sejt udtrykt, for det er jo den Dagsorden, som vi fra vor Side stille Forslag om, og som vi altsaa ere for, der er til Behandling, medens det selvfølgelig er Oppositionen mod Lovforslaget, som det foreligger her, jeg taler om — og kan det, efter at vi nu have forhandlet den Sag i flere Dage, og efter at der er holdt flere udførlige Foredrag derom, ikke være anderledes, end at denne Sag i temmelig stor Grad maa være udtømt, og at de Argumenter, som ere anførte imod Dagsordenen af den ærede Ordfører, ere saa temmelig gennemgaaede og drøftede, saa der ikke kan siges noget videre. I alt Fald antager jeg for mit Bedkommende, at der ikke kan siges ret meget nyt om denne Sag. Derfor er der noget trykkende ved paa saa sent et Stadium at komme til at tale om den, saa meget mere som jeg for mit Bedkommende aldrig har haft Lust til at gentage, hvad der er udtalt flere Gange her i Salen. Imidlertid har jeg forlangt Ordet, og jeg har ogsaa Lust til at sige nogle Ord angaaende den foreliggende Sag og skal da søge saa vidt muligt at undgaa at gentage, hvad der allerede er sagt. Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har i den senere Tid søgt at oplive sine Foredrag ved adskillige Fortællinger og Ordprog, og i Modsatning til en af de foregaaende Talere, som i Dag have haft Ordet, finder jeg dette ret heldigt; det er mange Gange saaledes, at en saadan Fortælling siger meget mere, oplyser meget mere og gør meget mere klart det, der skal siges, end selve Foredraget. Især hvis det er et meget langt Foredrag, man hører paa, saa kan det, at Talerne samles om dette ene, gøre selve Indholdet meget tydeligt og klart. Derfor tiltaler dette mig, og jeg skal tillade mig, nu, da jeg har Ordet, at komme frem med en lille Fortælling, som skal belyse hele den Stilling, som det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds og hans Meningsfæller indtage her i Salen over for den foreliggende Sag. Den Fortælling, som jeg vil drage frem, er ellers meget bekendt: Det var en Gang, da Fæerne vilde vælge sig en Konge, at de vare samlede i stort Antal for at udføre den Forretning. Medens